

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2020 r. – Komisja Europejska / Rada Unii Europejskiej**(Sprawa C-275/20)**

(2020/C 279/52)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, M. Afonso i D. Schaffrin, pełnomocnicy)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (UE) 2020/470 ⁽¹⁾ z dnia 25 marca 2020 r. dotyczącej przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych przewidzianego w art. 5 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wniesiona przez Komisję skarga o stwierdzenie nieważności dotyczy przedłużenia na okres trzech lat uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych producentów ze Strony UE i z Korei do korzystania z odpowiednich systemów na rzecz promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, przewidzianego w art. 5 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Korei.

Na poparcie swojej skargi Komisja podnosi jedyny zarzut.

Komisja uważa, że przyjmując za podstawę swojej decyzji art. 3 ust. 1 decyzji Rady (UE) 2015/2169 ⁽²⁾ z dnia 1 października 2015 r. w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, a nie, zgodnie z propozycją Komisji, art. 218 ust. 6 TFUE, Rada oparła się na nieprzewidzianej w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) wtórnej podstawie prawnej. W konsekwencji Rada naruszyła ustanowioną w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) zasadę kompetencji powierzonych oraz wypracowaną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości zasadę równowagi instytucjonalnej.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/470 z dnia 25 marca 2020 r. dotycząca przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych przewidzianego w art. 5 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony (Dz.U. 2020, L 101 s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/2169 z dnia 1 października 2015 r. w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony (Dz.U. 2015, L 307 s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 30 czerwca 2020 r. – EL i CP / Ryanair Designated Activity Company**(Sprawa C-287/20)**

(2020/C 279/53)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EL, CP

Strona pozwana: Ryanair Designated Activity Company

Pytania prejudycjalne

Czy zorganizowany przez związek zawodowy strajk pracowników obsługującego przewoźnika lotniczego stanowi „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

Czy w tym względzie ma znaczenie okoliczność, czy w okresie poprzedzającym strajk były prowadzone negocjacje z organem (organami) reprezentującym(i) pracowników?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).
